

3 MAAL 3

Toneelstuk voor kinderen

door

MAARTEN SCHOLS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **3 MAAL 3** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **MAARTEN SCHOLS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2009 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

Voorwoord

Als amateurtoneelspeler en als regisseur van kinderstukken heb ik de ervaring dat een goed kinderstuk moeilijk te vinden is. Veel kinderstukken gaan over een koning die iets mankeert, de boeven die uiteindelijk toch gepakt worden of het sprookje dat enigszins is bijgesteld. Kinderstukken over serieuze onderwerpen komt men zelden tegen. Dus heb ik de stoute schrijversschoenen aangetrokken en een kinderstuk geschreven. Vooraf heb ik mij afgevraagd welke ernstige zaken zich zoal kunnen voordoen in het leven van kinderen.

Ik kwam uit op drie onderwerpen:

1. het overlijden van één van de grootouders
2. een (*mogelijke*) scheiding van de ouders
3. het slachtoffer zijn van pesterijen

Of ik er in geslaagd ben om over deze drie onderwerpen een goed kinderstuk te schrijven is aan de lezer ter beoordeling.

Maarten Schols

ROLVERDELING:

Astrid	kind
Bert	kind
Christa	kind
Dora	moeder / Kind Dieuwertje
Evert	vader / Kind Eric
Floortje	kind
Gerrit	meester / Gerda juf
Harm	opa
Ingrid	oma

Als men er voor kiest niet met dubbelrollen te werken zijn er uiteraard 13 spelers / speelsters nodig. Dat houdt wel in dat de rollen van Eric en Dieuwertje dan erg klein worden.

DECOR:

Het decor bestaat uit 3 gedeeltes:

links	midden	rechts
bij opa en oma	thuis	op school

De 3 delen hebben allen een schuine linkerachterwand, een midden-achterwand en een schuine rechterachterwand. In elke linkerachterwand een deur. De schuine wanden sluiten op elkaar aan. Alle 3 delen zijn verhoogd. In het linkerdeel (bij opa en oma) moet een tafel aanwezig zijn, enkele stoelen en een computer op een tafeltje. Deze wordt in scène 7 vervangen door een bed. Het liefst een beetje ouderwets ingericht. In het middendeel (*thuis*) moet een eettafel aanwezig zijn met 3 stoelen, een televisietoestel en een zitbank. In het rechterdeel (*op school*) moet een schoolbord aanwezig zijn, een bureau en minimaal 6 leerlingensetjes. Plus een prullenbak. De 3 decordelen zijn verder naar eigen inzicht in te richten.

I.p.v. 3 decordelen naast elkaar is een groot draaiplateau met 3 segmenten erop natuurlijk nog veel mooier. Maar ook veel duurder.

Voordat het doek opengaat klinkt er 3 maal 3 = 9 muziek zoals bij elke scènwisseling. Als het doek open gaat is het proscenium dicht. Daarvoor staan de 9 spelers op een rij in 3 groepjes van 3:

1 2 3 4 5 6 7 8 9

Zij stellen zich één voor één aan het publiek voor na 3 passen voorwaarts te hebben gemaakt:

1 Ik speel kind Astrid.

2 Ik speel kind Bert.

3 Ik speel kind Christa.

4 Ik speel moeder Dora en zo speel ik kind Dieuwertje.

5 Ik speel vader Evert en zo speel ik kind Eric.

6 Ik speel kind Floortje.

7 Ik speel meester Gerrit.

8 Ik speel opa Harm.

9 Ik speel oma Ingrid. (*Bij "en zo" een snelle verandering in het uiterlijk, b.v. moeder en vader een jasje uittrekken. En alle twee zetten op dat moment tevens een hoofddekseel op/af*). Stroboscoop gaat aan. Meester, opa en oma rechts af. Andere spelers nemen positie in. We horen geluiden van een speelplaats met kinderen en de stem van

OMA: Maar vertel eens, Bert, hoe pesten ze je dan?

BERT: O... eh, dan lopen ze bijvoorbeeld op het schoolplein vlak langs me en dan geven ze me opeens een duw of een trap (*zien we gebeuren*). Spelers gaan af, proscenium gaat open, stroboscoop stopt, muziek 3 maal 3 klinkt, alleen deel opa en oma wordt verlicht.

Scène 1

(Opa zit achter de computer. Hij heeft voortdurend hoestbuien.)

OPA: Hoe was het ook alweer. Nou moest ik geloof ik deze indrukken. *(drukt toets in)*. Hè, d'r gebeurt niks. Nou, dan deze maar. O nee hè, nou is alles weer weg. Dat ding is kapot, dat zei ik al. Hij is gewoon kapot.. *(hoestbui)*

OMA: *(komt binnen met dienblaadje met hoestdrank)* Harm, hier is je hoestdrankje.

OPA: Ja, zo direct.

OMA: Nee Harm, doe het nou meteen. De dokter heeft zo gezegd dat je het op tijd moest innemen.

OPA: Oké, oké. *(neemt drankje, krijgt hoestbui)*

OMA: O, Harm toch, die nare hoest. Het lijkt wel met de dag erger te worden.

OPA: Ach welnee, vrouw. Hoe kom je daar nou bij. Het gaat juist stukken beter.

OMA: Het gaat helemaal niet stukken beter, het gaat stukken slechter, Harm, en dat weet jij donders goed.

OPA: 't Gaat vanzelf wel weer over.

OMA: Ja, ja, vanzelf. Ik help het je hopen. Hoe is het, lukt het nou een beetje op de computer?

OPA: Voor geen meter. Hij is kapot.

OMA: Kapot? Hoe kan dat nou?

OMA: Nou, gewoon, kapot. Kijk, als ik dit doe is alles weg. Ik zal blij zijn als Bertje er is om me te helpen.

OMA: O, Harm, zeg nou toch niet steeds Bertje. Dat wil ie niet meer. Hij wil dat we Bert zeggen. Tenslotte is ie al negen!

OPA: O, ja, Bert. Ik zal proberen er aan te denken. *(bel gaat)*

OMA: O, daar zal je hem hebben *(gaat opendoen)*.

OPA: Hij heet Bert, ik moet Bert zeggen, geen Bertje. *(hoestbui als Bert de kamer inkomt, gevolgd door oma)*

BERT: Ha, die opa.

OPA: Ha, die Bertje *(reactie oma)*

BERT: Hee opa, hoe 'st met je hoest?

OPA: 't Gaat stukken beter, jongen.

OMA: Geloof hem maar niet, hoor Bert, het gaat helemaal niet beter, eerder slechter.

BERT: Ja, oma, dat geloof ik ook.

OPA: Nou, genoeg gezeurd over die hoestjes, help me liever maar eens even met de computer.

BERT: Ja, natuurlijk, opa. Zeg het maar.

OPA: Hij is kapot.

BERT: Kapot?

OPA: Ja, kapot, ja. (*ondertussen gaat oma af.*)

BERT: Dat kan niet. Dan heb je gewoon iets fout gedaan.

OPA: Ik? Iets fout gedaan? Kom nou! Kijk, als ik wat getypt heb en dan daarop druk is alles opeens weg.

BERT: Ja, maar daar moet je ook nooit op drukken, opa. 't Lijkt me het beste als je alles wat je op de computer doet meteen opslaat.

OPA: Opslaat? Opslaat? Ik ben toch geen magazijn?

BERT: Nee, natuurlijk niet. Dat betekent alleen maar dat de computer alles wat je typt voor je bewaart. Dan kan je het altijd weer tevoorschijn halen. Snap je? (*Oma komt binnen met een dienblad met een glaasje cola en een schaalje chips*)

OPA: (*hoestbui*) Dat snap ik. En hoe moet dat dan?

BERT: Nou kijk, dan ga je met het pijltje naar links boven, naar bestand en die klik je aan.

OPA: Nou, doe dat dan.

BERT: Nee opa, je kan het veel beter zelf doen. Dan leer je het sneller.

OPA: Oké Bertje, dan doe ik... (*krijgt een duw van oma*), hè wat, o ik bedoel natuurlijk Bert, dan doe ik het zelf. (*klikt*) O, ja, daar staat opslaan.

BERT: Precies en nu klik je daar weer op en dat is alles.

OPA: O, makkelijk zat.

OMA: Hier Bert, een colaatje en wat chipjes.

BERT: O, dank je wel, oma.

OMA: Hoe was het op school, Bert?

BERT: O... eh, gaat wel.

OMA: Was het niet leuk op school?

BERT: Eh... nou, niet zo erg, nee.

OMA: Hoe komt dat dan?

BERT: Eh... nou, soms eh... soms pesten ze me.

OMA: Pesten ze je? Wie doen dat dan?

BERT: Nou, soms allemaal, maar Astrid en Christa het meest.

OPA: Meiden?! Jij laat je op je kop zitten door twee meiden? (*hoestbui*)

OMA: Bert, vertel eens, weet je ook waarom ze je pesten?

BERT: Nee oma, ik heb geen idee, misschien vinden ze me kinderachtig. Astrid scheldt me tenminste regelmatig uit voor kinderachtig ventje.

OPA: Mijn kleinzoon! Kinderachtig! Hoe komen ze er bij!

OMA: Mij scholden ze vroeger uit voor kabouter omdat ik zo klein was.

BERT: Echt waar, oma?

OMA: Echt waar, jongen. Maar vertel eens, Bert, hoe pesten ze je dan?
BERT: O... eh, dan lopen ze bijvoorbeeld op het schoolplein vlak langs me en dan geven ze me opeens een duw of een trap.
OMA: En vertel je dat dan niet aan je meester?
BERT: O, jawel.
OMA: En wat zegt die dan?
BERT: Die zegt dan: Ach Bert, het zal wel meevallen, je bent zelf ook niet zo'n lieverdje.
OPA: Nou ja, zeg!
OMA: En wat zeggen papa en mama er dan van?
BERT: O, die zeggen zo'n beetje hetzelfde. En mama zegt dat als meester er dan niks aan doet dat ik dan maar een mep terug moet geven.
OPA: Ja, natuurlijk! Groot gelijk! Dat deed ik vroeger ook als ze mij pestten.
OMA: Nee, Harm, dat ben ik niet met je eens. Je moet kinderen nooit leren terug te slaan. Geweld lost niets op.
OPA: Ja, maar Bertje kan zich toch niet door die meiden op zijn kop laten zitten?
OMA: Bert.
OPA: Wat?
OMA: Hij heet Bert, geen Bertje.
OPA: O ja, sorry, Bert. Vertel eens Bert, wat moet ik nu doen?
BERT: Nou, opa, dat is heel eenvoudig.....*(intussen is oma hoofdschuddend afgegaan. Langzaam dooft het licht).*

Scène 2

(Moeder komt op met borden en bestek en gaat tafel dekken. Werpt blik op horloge).

MOEDER: Natuurlijk, als ik het niet dacht. Meneer is weer eens te laat. Meneer is altijd te laat. Meneer is eeuwig te laat. Want het kan meneer geen donder schelen wat er hier in huis gebeurt. Meneer denkt alleen maar aan zijn eigen pleziertjes. Aan vissen bijvoorbeeld. Beetje stom naar zo'n dobber zitten staren. Meneer moet altijd vissen. Minstens drie keer in de week. Want anders kan meneer niet leven. En als meneer niet vist dan hangt meneer wel op de bank. Om naar dat stomme voetbal te zitten staren. Want meneer kan geen wedstrijd missen. "Dit is toevallig een hele belangrijke wedstrijd, Dora!" Natuurlijk, het is altijd een hele belangrijke wedstrijd. Ik heb nog nooit gehoord van een onbelangrijke voetbalwedstrijd. Ze zijn allemaal belangrijk, stuk voor stuk. En meneer kan er geen één missen. *(pakt krant en kijkt er in)* D'r zal d'r vanavond ook wel weer één zijn. Es effe kijken, ja hoor, AZ nog wel. Nou, dan is het straks natuurlijk weer van: "Kunnen we een beetje vroeg eten, want ik wil nog even vissen voor de wedstrijd?" *(bladert krant door)* Nee, nou moet je ophouden: Vloerverwarming in gevangeniszellen! Vloerverwarming in gevangenis-cellen!!! Het moet toch niet gekker worden!

VADER: *(verschijnt in deuropening)* Hai! Kunnen we een beetje vroeg eten, want ik wil nog even vissen voor de wedstrijd!

MOEDER: Je bent laat. Zoals gewoonlijk.

VADER: Ja, dat komt, ik wilde net weggaan, kwam van der Woude nog even met een haastklusje.

MOEDER: Van der Woude, van der Woude! Die naam kan ik ook zo langzamerhand niet meer horen. 't Is van der Woude voor en van der Woude na. En als meneer van der Woude dan nog met een haastklus komt, dan zeg je: Nee, meneer van der Woude, ik ga naar huis, want ik wil nog even vissen voordat ik naar een heel belangrijke voetbalwedstrijd ga kijken!

VADER: Nou, het is hier weer reuze gezellig, moet ik zeggen. *(pakt de krant)* Is Bert er nog niet?

MOEDER: Natuurlijk is Bert er. Die komt tenminste wel op tijd thuis. *(loopt af, we horen haar "Bertje! Eten!" roepen)*

VADER: *(slaakt diepe zucht)* Daar gaan we weer! *(leest)* Nou moe, vloerverwarming in gevangeniszellen! Het moet toch niet gekker worden.

BERT: *(komt binnen)* Hoi pap!

VADER: Ha, die Bert.

BERT: Zeg pap, ga je vanavond naar AZ kijken?

VADER: Ja, natuurlijk, jongen.

BERT: Mag ik dan de eerste helft zien?

VADER: Nou, ik weet niet of je moeder dat zo'n goed idee vind.

BERT: Ach, toe nou, pap!

VADER: Nou Bert, we zullen wel zien.

MOEDER: *(komt binnen met dienblad met pannen)* Zo! Meneer wou vroeg eten, meneer kan vroeg eten! Alsjeblieft!

VADER: *(reageert hier niet op)* Zeg Bert, ben je vanmiddag nog bij opa en oma geweest?

BERT: Ja, en ik heb opa geholpen op de computer. Hij weet nu hoe hij moet opslaan.

VADER: Mooi zo.

BERT: Maar hij is wel eigenwijs hoor, pap. Hij denkt nog steeds dat hij alles goed doet en de computer alles fout.

VADER: Ach ja, jongen, zo is hij nu eenmaal.

MOEDER: Hoe was het met z'n hoest?

BERT: Nou, niet zo best, mam. Het lijkt wel steeds erger te worden. Dat zei oma ook.

VADER: En zei opa dat ook?

BERT: Nee, natuurlijk niet. Die vond dat het al weer stukken beter ging en dat zijn hoestdrankje heel goed hielp.

VADER: Ja, ja, die opa toch! Hoe was het trouwens op school, jongen?

BERT: Oh... gaat wel.

VADER: Hebben ze je weer gepest?

BERT: Eh...ja, eigenlijk wel.

MOEDER: Wat deden ze dan?

BERT: Nou, Astrid liet me struikelen op het plein. En toen ik d'r achterna wilde gaan liet Christa me ook nog een keer struikelen.

MOEDER: Die ellendige rotmeiden. Geef ze toch allebei een stomp voor hun kanis! Dat heb ik je al vaker gezegd.

VADER: En ik heb al vaker gezegd dat je een kind niet moet leren te slaan.

MOEDER: Ja, natuurlijk wel. Dan leren ze het zo af.

VADER: Ik ben het absoluut niet met je eens. Geweld lost niets op.

BERT: Dat zei oma ook!

MOEDER: Moet je meneer horen. De grote vredestichter!

VADER: *(reageert hier weer niet op)* Maar heb je het dan niet aan meester verteld?

BERT: Jawel.

VADER: En wat zei die?

BERT: Hij zei: Ach Bert, er vallen zo vaak kinderen op het schoolplein.

VADER: Maar heb je dan niet gezegd dat ze het expres deden?

BERT: Ja. En toen moesten Astrid en Christa bij meester komen. En toen zeiden ze natuurlijk allebei dat het een ongelukje was. Dus daar schiet ik niks mee op.

VADER: Ik denk dat ik toch maar eens met meester ga praten. Dit kan zo niet langer.

BERT: O nee, pap, alsjeblieft niet. Dan gaan ze me nog veel erger pesten.

MOEDER: Gewoon een flinke mep geven, jongen, dan stoppen ze wel.

VADER: Dora, houd nou eens op met die jongen verkeerde dingen te leren.

MOEDER: Verkeerde dingen? Helemaal niet! Jij leert hem verkeerde dingen. Zoals naar dat stomme voetbal kijken.

VADER: Wat is er nou weer verkeerd aan om naar voetbal te kijken?

MOEDER: Op zich niks. Maar wel als het elke avond gebeurt.

VADER: Elke avond!

MOEDER: Ja, zowat elke avond! En het liefst laat je die jongen nog met je mee kijken ook.

BERT: Ja, mam, mag ik vanavond de eerste helft van AZ zien?

MOEDER: Geen denken aan. Jij gaat op tijd naar bed, want morgen moet je weer naar school.

VADER: Als hij alleen de eerste helft kijkt kan hij om negen uur in zijn bed liggen.

MOEDER: Ik peins er niet over. Bertje gaat op z'n gewone tijd naar bed en daarmee uit.

BERT: Hè toe nou, mam, dan trek ik van te voren m'n pyama vast aan, ja?

MOEDER: Je hebt me gehoord, Bertje!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto